

γάμος αυτός θάιναι εύτυχς.
Μέ άπειρη άγάπη.

Πιπίτσα Καγκελάρη

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ή δις...ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ, μάς άπάντá πολύ· πολύ λογικά, βαθυ-
στόγαστα κι' ώραία :

«Ποίος είνε ό Ιδανικότερος τύπος συζύγου ;» Ποίος θά
ανώτερη, πραγματική ζωή, άξία να την ζή κανείς ώς τό τε-
λευταίο μόριο της ύπάρξεώς του ; Αύτός που είνε τέλειος ;
Μά τότε δέν θά είνε άνθρωπος. Κι' άν είνε, δέν θά μπορή
ούτε νά βρή, ούτε να δώση εύτυχία. Μά και πώς μπορούμε
να δώσουμε έναν άντιπροσωπευτικό τύπο στην άσύλληπτη έν-
νοια της εύτυχίας ; Ίδανικοί τύποι δέν υπάρχουν. Έγώ τού-
λάχιστον δέν έπλάσα έναν ζωντανό τύπο στη φαντασία μου.
Μά και πολλές που έφτιαξαν, δέν τόν βρήκαν. Άγαπήσανε
και παντρεύτηκαν έναν άλλο, έναν διαφορετικό, που τόν ά-
γάπησαν μολαταύτα, άν και έκπληκτες διεπίστωσαν ότι δέν
άναποκρινόταν στα παρθενικά τους όνειρα. Έννοώ, φυσικά,
αυτά που παντρεύονται με αίσθημα. Γιατί όσες παντρεύο-
νται από συμφέρον, άπαγορεύεται να μιλούν γι' Ιδανικά. Έ-
νας σύζυγος που είνε αληθινά Ιδανικός, είνε εκείνος που θ' ά-
γαπήσουμε. "Ας έχει ελαττώματα. "Ας μίν είνε πρότυπο
τελειότητας, ώμορφιάς, καλωσύ-
νης. Ίδιως καλωσύνης. "Ας λέμε
καμιά φορά ότι άγαπούμε έναν
άνθρωπο, γιατί είνε καλός. Ή
άγάπη μας μάς τόν δείχνει τέ-
τοιον. Άν έπαυε τάχα να είνε κα-
λός, θά έπαυε και η άγάπη μας;
"Οχι ! Άγαπούμε, γιατί άγαπού-
με. Κι' είνε τό ωραιότερο «ότιο»
που θά μπορούσε να έπιθυμήση
κανείς στη ζωή.

Μία Άγνωστη

Ή δις Β. Δ. ΛΙΣ... μάς γράφει :

Άγαπημένο «Μπουκέτο»,
Ή ώραία σου αλήτη έμπνευσις,
που τόσο ένθεουσίασε και έχαρο-
ποίησε τόσες και τόσες φίλες δε-
σποινίδες, δέν μπορούσε να μή
φέρη και σε μένα τά ίδια άποτε-
λέσματα. Και σου άπάντώ : Τέ-
λειος σύζυγος · άξιαγάπητος άν-
δρας. Νά ό τύπος τού Ιδανικού
μου συζύγου ! Μά άς έξηγηθώ
καλύτερα ! Φαντάσου ότι κλεί-
νεις τό μάτια σου μαζί μου κι'
ότι ξεκινά βρισκόμαστε στην
ύστερα από μερικά χρόνια ζωή
μας. Κά λοιπόν ό σύζυγός μου...
Τόν βλέπεις ; Στέκεται άκουμπι-
σμένος στην άπάντη πολυβρόνα
και επειδή βλέπει να τόν κυττά-
ζω έρευνητικά — που να ξέρη τι
τό μαγερεύω ; — χαμογελά έί-
ρωνικά. Ή σιλουέττα του, όπως
βλέπεις, είνε άρμονική. Κορμί δυ-
νατό. Άν σταθώ δίπλα του είνε ί-
σο με τό δικό μου ή — δέν θυ-
μούμαι να τό έπρόσεξα — τρεις
· τέσσερες πόντους ύψηλότερο. Τά
κανονικά χαρακτηριστικά τού
προσώπου του προδίδουν έμφυτη
έξυπνάδα, όρθη αντίληψη, ισχυρά θέληση και καλό γούστο.
Είνε μεγαλύτερος μου 3-6 χρόνια, κάπου έκει. Έπειδή είνε
φυσικά εύγενικός, τίμιος, εθούς και ειλικρινής, είνε άξιαγά-
πητος σέ όλους. Δέν υπάρχει γι' αυτόν διασκεδάσις μακρὰ
μου. Και ένα λεπτό της ώρας δέν τού περισσεύει από τις
δουλειές του, τ' άφιερώνει σε μένα και στό παιδί μου, που
είνε και γι' αυτός δύο μας κοινά άντικείμενον λατρείας και
στερεός αδιάσειστος κρίκος της παντοειχίης μας ένώσεως.
Είνε και μού φέρεται πάντοτε σάν ύπερήφανος έραστής. Ά-
γαπόμθα πολύ, γιατί πρέπει να ξέρης ότι στό ζήτημα τού
γάμου γι'α μένα η άγάπη πρέπει να είνε όχι ένα από τά κύ-
ρια προσόντα, αλλά αυτή η αίτια. Τόν γάμο χωρίς έρωτα
τόν θεωρώ πρωτόγονο, ανάξιο γιά ένα λεπτό άνθρωπο και
άξιο μόνον στό κτήνη, στους Τουαρέγκ της Σαχάρας και
στούς Ιθαγενείς της Χονολούλου !... "Ο κ. σύζυγός μου, άν
άκουω αυτά που σου λέω, θά χαμογελούσε από χαρά, γιατί
ή ίδέες μας — σε τέτοια βασικά ζητήματα — συμφωνούν ά-
πολύτως. Τώρα, ως προς την κοινωνική του θέση. Είνε μορ-
φωμένος και έχει ένα τακτικό εισόδημα 5-7 χιλιάδες δρχ.
τόν μήνα. Σύμφωνα με τά άπαιτήσεις της τωρινής μας κα-
ταστάσεως — μά ύστερα από πολλά παρακάλια μου — δέ-
χτηκε ως προίκα αυτό τό μικρό κομψό σπιτάκι. Μέσα στό
μικρό αυτό βασιλείο είμαι έγώ η σκλάβα, που προσπαθεί να

Κατά τό 1910 έγινε μία μοναδική κηδεία στην πόλη Βέσσον των Ή-
μένων Πολιτειών της Άμερικής. Έκηδεύθη με μεγαλοπρέπεια μία θαυ-
μασία κόττα κάποιος νοικοκυράς, της κυρίας Μίλιας Γκανόν, η Σπέκ,
ήλικίας δεκαεφτά χρόνων.

Ή σορός της φερωτής συντροφίστριας της κυρίας Γκανόν είνε τοσι-
θετηθή μέσα σ' ένα πολυτελέστατο φέρετρο και την έκορά της την
συνώδευαν εκατοντάδες θιμάνων γυναικών και παιδιών. Ή θλίψη
αυτή ήταν δικαιολογημένη απολύτως, γιατί η Σπέκ ήταν μία κόττα με
σπάνια προσηρήματα. Ποτέ δέν χαλούσε κανενός χατήρι. Όσάκις της
έλεγαν να γεννήση αινά, τό γεννοδούσε...στη στιγμή και χωρίς τόν έ-
λάχιστο διαταγιά. Έτσι κάθε άρρωστος, που είχε ανάγκη να ρομφηί
ένας φρεσώτατο αινά, κατέφευγε στην πρόθυμη κόττα, η όποία είχε
κάποι σ' όλη της τη ζωή 3.650 αινά !..

Οί Κινέζοι χωρικοί χρησιμοποιούν γι' ροιόγια τις γάτες. Είνε γνω-
στό ότι η κόρη τού μαυτιού της γάτας συστέλλεται όσο προχωρεί η μέρα,
γι'α να γίνη πολύ λεπτή, σάν τοίχα, τό μεσημέρι. Μετά τό μεσημέρι πά-
λι άρχίζει να διαστέλλεται και τί νύχτα γίνεται όλοστογγυλή. Έτσι
οί Κινέζοι μπορούν και ήπολογίζουν την ώρα...

Είνε παρατηρημένο ότι τά γαιδιού-
ρα, πρίν άρχίσουν να γαυίζουν, ση-
κώνουν την ουρά τους και την κρα-
τούν όρθόνια όσο διαρκεί τό γαυισμό
τους. Γι' αυτό οί Κινέζοι δένουν στην
ουρά των γαιδιών τους μία πέτρα,
κι' έκείνοι, μη μπορούντας να σηκώ-
σουν πια την ουρά τους, δέν γαυί-
ζουν !..

Κάποια Κυριακή τού 1907 στό θέα-
τρο «Βαριετέ» της Κωνσταντινουπό-
λεως είχε δόθη μία θεατρική παράστα-
ση από τόν Τουρκικό θίασο τού Χα-
σάν έφένδη, η όποία άρχισε τό βράδυ
και κράτησε ως τό...πρωί.

Κατά την όλονότητα αυτή παράστα-
ση παίχτηκαν — και με εζαιρετική έ-
πιτυχία, κατά τόν χρονολογισμό — 2
δράματα εζάπρατα και μία δίπρακτη
κωμωδία και, εκτός αυτών, ό θεατής
άτίληθαινα κατά τά διλημματα χορ-
ές, σκαπτινές επιδείξεις και άλλα
πολλά θέαματα...

Τό πρώτο δράμα που παίχτηκε κα-
τά την παράσταση αυτή ήταν η κρι-
φήνη «Γενοβέρας. Και ό χρονολογιά-
φος άναφέρει : «Τη στιγμή που ό Γε-
λοβας βασανίζει τη Γενοβέρα, ένας κα-
λοκάγαθος σαρκολογός θεατής τόσο
συναγίνθηκε από τά πολλά μαρτύρια
της δυστυχισμένης ήρωίδος, ώστε πα-
ναίε με όλη του τη δύναμη :

— "Οφ ! Γιετόμ με ! (Φτάνει πιά).
Και σκαπτινάζει τά δάκρυά του,
σκαπτινέ κι' έρίνει».

Ό Άγγλος δημοσιογράφος Λόου
Έργραφ κάποτε ένα δράματό καταγο-
νήτηρο έναντίον τών μεγάλων καλλι-

τεχνών και λογοτεχνών, γι'α τόν λόγο ότι τολμούν και...παντρεύονται.
«Δέν είνε ποτέ καλοί σύζυγοί οί μεγάλοι ποιητά και λογοτέχνη, Έ-
ργραφ, και κατά συνέπεια δολοφονούν τάς σύζυγους των, δήλητη ά-
νομιας τη ζωή τους. Παράδειγμα οί γάμοι τού Σαίππη, τού Μίλτον,
τού Σέλλεϋ, τού Κάρλαιλ, τού Κόλτρεϊτ, τού Ροσσέτι, τού Βί-
ρωναυ — γιά να περιορισθώ σ' αυτούς μόνο — που ύπήρξαν άτιμώ-
στατοι... Ή γυναιχές τού Σέλλεϋ και τού Ροσσέτι αυτοκτόνησαν από
την άπελπισία τους και τού Σουθβ' και Τσεκράν παρεφρόνησαν ! Γι'
αυτό δέν πρέπει να επιτρέπεται ό γάμος σ' αυτούς».

βρίσκη τρόπο να ξεκουράση και διασκεδάση τόν καταπονη-
μένο βασιλιά της. Θυμιά, ήλιες, ιδιοτυπίες, δέν υπάρχουν
τόν λεξιλόγιό μας. Ύπάρχουν μόνο κάτι παρασκήνια της στυ-
γής ελαττωματάκια, που εθός στην πρώτη ευκαιρία σπύ-
δουμε ό ένας τόν άλλο να τά εξοφλούμε με ένα φίλημα συγ-
νώμης και μετανόιας. Έδώ άνοιξε τό μάτια σου. Ώραία !
Βρισκόμεθα πάλι στην έπιπόλαια ζωή μας, μακρὰ άπ' τη
χίμαρα, μέσα στην όποία είνε πέσει μαζί μου... Δέν θέλω
να μελαγχολήσης όπως έγώ. Μείνε Ικανοποιημένο.Πήρες μία
άκόμη άπάντησι...

Σε φίλω άδελφικά. B. Δ. Λισ...
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπάντησεις

